

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 13. Guairaniæ Socii rem Christianam egregiè promovent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

forum, quibus cogitationibus mirum in modum ad gratias Divino Numini agendas incalescebat. Ab Christo multa ad mores religiose formandos didicit. Dubitans quid præsertim agendo Divinæ Majestati maximè placeret, audivit Christi vocem affirmantis, nullo alio modo efficaciori singulares favores aucupaturum; quàm si suæ religionis legibus, & Majorum imperiis, tanquam rectâ amulsi, omnes vitæ suæ actiones dirigeret, & se præsentem quovis in loco haberet. Afferenti, ultimum præsertim monitum difficillimum factu videri iis, qui ex officio studiis & variis occupationibus animum oppignoratum habent, respondit Christus, data ab se consilia facillimè observaturum, si cor vacuum, & nulli, præterquam sibi, obnoxium haberet. Inter ardentis animi preces, cum postulasset à Deo, ut gustandi facultate sublatâ, nihil deliciosum in comedendo deinceps sentiret, repulsam à Christo passus est, jussusque non sapor in sumendo cibo, sed necessitati servire; suam enim vocem illam esse: *Non alligabis os bovi trituranti.* In hebdomada Sancta, longissimâ preceatione defatigatus, cum se super scamnum ad reficiendas defectissimas vires tantisper in Sacrario prostravisset, ab demonibus se sensit opprimi, divinâ tantum ope servandum. Virginis *MARIÆ* favores planè singulares expertus est, quos fusè explicatos reperies in ejus vitâ ab Francisco Xarque compositâ. Rebus agendis maturus, è Paraquariâ in Guairaniam, difficillimâ anni tempestate, missus, Apostolicis laboribus se statim tradidit.

CAPUT

XIII.
Guairaniæ
Socii rem
Christianâ
egregiè
promovent.

Taubicij
cum suo pa-
go conversi-
tur.

Pervertitur.

Divinitatis
usurpator
submergi-
tur.

Guairaniæ
Socii com-
mendantur.

CAPUT

XIII.
In Guaira-
niâ inter
varias tur-
bas res
Christiana
promove-
tur.

JOSEPHUS Cataldinus Guairanicæ Missioni Præfectus, Simone Macetâ Socio ad curam oppidorum abs se constructorum relicto, cum Antonio Ruisio Parapançi, Pirapi, & aliorum fluviorum pagos iterum sollicitatum ivit, non sine opere pretio: nam, præter multos Barbaros ex his pagis ad novâ oppida reductos, Taubicij insignis magus dudum Patribus refragatus tandem manus dedit, crematoque pago, cui ipse moderabatur, populares suos Ethnicos ad Sancti Ignatii oppidum non tantum traduxit, sed etiam nescio quos Barbaros, in mortem utriusque Socii intentos, autoritate suâ repressit: felix si constantiam adhibuisset. Verum levissima de causa ad vomitum rediens, & solitis veteratorum artibus, pestem manifiaciens, dum subdolè gentiles suos ab Patrum curâ moribus avitis irretiendos subtrahere tentat, & Corporis Christi supplicationi adesse parvi pendit, Simone Macetâ celestium vindictam prænunciante, in sylvis à prædonibus trucidatus iram Divinam meruit. Obstitabat Evangelio in aliis pagis nescio quis Divinitatis phantasticæ usurpator, fingens se vitæ plantarum ac fertilitatis authorem: prohibensque ne Sacerdotibus nostris fides daretur: in quem Maracana Casiquius, zelo incensus, insciis Cataldino ac Ruisio, insurgens, experiat, inquit, num vitæ tuæ Dominus sis; simulque sycophantam vinciri jubens, lapide ad collum alligato in profluentem per satellites protrudit suffocatque. Perspectis passim pagorum ruinis in hac expeditione, cognovè Socii, quanto Brasiliæ & Guairaniæ Indorum abactores promovendo Evangelio obstaculo essent. Nec dubitavit Ruisio pronunciare, illos iis Dæmonibus similes, quos per visum Limæ Indis insultantes conspexerat: Cataldinum verò & Macetam Angelos veloces genti convulsæ & dilaceratæ defensionis ac tutelæ cœlitus destinatos. Cui ego (nam uterque mihi notissimus fuit) multorum judicio firmatum calculum non hæsitanter addo.

IN his rebus dum sunt, Martinus Xaverius Urtafum in subsidium Guairaniæ Sociorum opportunè admodum venit. Nam eo appulso, Josephus Cataldinus cæteris Præpositus Lauretanum oppidum Simoni Macetæ & Antonio Ruisio regendum perficiendumque tradere, ipse verò cum Xaverio in Ignatiano persistens, in totius Guairaniæ salutem intendere potuit. Utrumque verò oppidum paribus incrementis surrexere. Numerus Catechumenorum Neophytorumque parè æqualis, labores in docendis non dissimiles, rerum omnium penuria, magorum insidiæ, prædonum vexationes, & cætera pericula planè paria, artes ex remotissimis pagis ac latebris Barbaros reducendi planè etiam geminæ, iidemque successus. Præter longinquas excursiones, singulis hebdomadis ex utroque oppido ad alia duo excur-

rebant,